gives Kvinder en lignende Undervisning, henvises til „Kv. og Samf., Juni 1888).

A.

Ernst Ahlgren.

(Victoria Benedictson).

(fortsat).

I det samme lave, den Gang straatækte enetages Hus, hvor Hørby Postkontor havde sine Rum, var der, adskilt fra den øvrige Lejlighed ved en snæver Forstue, et lille Værelse, som lige fra Begyndelsen af havde vist sig i Besiddelse af stærk Tiltrækningskraft for den unge Frue. Det var Hørby Boglade, en Gren af den Cronholmske Boghandel i Malmø.

Den blev passet af Familiens kvindelige Medlemmer; fremfor alle var Husets Frue en nidkjær Bestyrerinde; thi hvor meget hun selv i Aarets Løb kunde forskrive af den Art Bøger, til hvilke der ikke fandtes mere end en eneste Kjøberinde i Hørby, — det kom an paa, hvor stort Udbyttet blev af solgte Almanakker, Katekismer og andre i Egnen mere gangbare litterære Varer.

I denne landlige Miniaturudgave af en Boglade, som fik sit Præg af de med et Par tarvelige Hylder bedækkede Vægge, stod der ved det ene Vindue et udslaaet Spillebord, og her var den unge Postmesterfrues Yndlingsplads. Her følte hun sig som Herskerinde over alle Bogskattene, her aabnede hun begjærlig enhver ny ankommen Bogpakke — det kunde allerede da hænde, at en eller anden mindre sælgelig Bog var kommen med. (Senere blev det Regel, at *et* Exemplar af enhver ny udkommen skjønlitterær Bog fulgte med). Og endelig — og ikke mindst: her kunde hun i uforstyrret Ro hellige sig til de sproglige og litterære Forstudier, som senere muliggjorde hendes — den selvlærte Kvindes — Optræden i Litteraturen.

Hvor godt Victoria Benedictson befandt sig i dette beskedne Tilflugtssted, har Ernst Ahlgren siden skildret i de to Smaafortællinger *Efter Torgdagen* (Berättelser och utkast) og *Storhandel* (Folklif och Småberättelser). Især den sidste af